

การบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ
ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
Time Management of Administrators in Primary School at Thai Binh Province
in Socialist Republic of Viet Nam

ดั่ง ถิ เวิน อาน¹
สุชาติ บางวิเศษ²
อมรา จำรูญศิริ³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้บริหารจำนวน 18 คนและครูผู้สอนจำนวน 309 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านสูงสุดคือ ด้านงานธุรการการเงิน และพัสดุ ด้านงานวิชาการ ด้านงานบุคลากร ด้านงานอาคารสถานที่และด้านงานกิจการนักเรียน ตามลำดับ
2. บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหาร

Abstract

This research entitled Time management of administrators in primary school at Thai Binh province in Socialist Republic of Viet Nam which the research purposes were 1) To study the educational personnel's opinion about the school administrators's time management in the primary schools 2) To compare the educational personnel's about time management of the school administrators classified by the respondents' standing positions and years of work experience. The research samples consisted of 18 school administrators and 309 teachers drawn from the primary schools in Thai Binh province in Socialist Republic of Viet Nam. A questionnaire which its IOC was from 0.60 to 1.00 and the reliability was applied for data gathering wet at 0.89. The earned data were analyzed by mean, Standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were indicated as follows :

1. The educational personnel's opinions about time engagement of the school administrators was clearly found in overall and by aspect at a high level. By aspect was obviously found that finance and

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ กรรมการประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

treasury was the highest mean then the academic affairs, personnel management, facilities and students affairs respectively. The different standing positions had indifferent opinions about the time management.

2. The educational personnel with different years of work experience had indifferent opinions about time management

Keywords : Time Management of Administrators

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีความเจริญก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลก จึงต้องมีการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเพราะเวลานั้นไม่มีวันหยุดนิ่งในแต่ละวันเราจะมีเวลาที่เสียไปโดยไม่มีประโยชน์และเมื่อนำเวลาดังกล่าวมารวมกันก็จะเป็นเวลาเสียไปจำนวนมหาศาลทีเดียว บุคคลที่รู้ซึ่งคุณค่าของเวลาเท่านั้นจะเป็นผู้ที่สามารถเจริญก้าวหน้าไปก่อนผู้อื่นในขณะที่บุคคลผู้เฉื่อยช้ากำลังหลับใหลผู้รู้จักคุณค่าของเวลาจะลงมือทำงานด้วยความขะมักเขม้นเมื่อระยะเวลาผ่านไปจากวันเป็นเดือนเป็นปี สิ่งปรากฏขึ้นย่อมหมายถึงความสำเร็จของผู้ลงมือกระทำในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้ลงมือกระทำใดๆ ปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไร้ค่ามีแต่เพียงตัวเลขของอายุเท่านั้นที่เพิ่มขึ้น

การศึกษาของประเทศเวียดนาม 50 ปีที่ผ่านมา ดังนั้น การศึกษาเวียดนามมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก การเปลี่ยนแปลงของโลกจะทำให้เกิดอิทธิพลอย่างสำคัญต่อการศึกษาเวียดนามในสมัยปัจจุบันนี้ การศึกษาเป็นนโยบายอันดับแรกของประเทศ การลงทุนให้แก่การศึกษาเป็นการลงทุนแห่งการพัฒนา นี่เป็นนโยบายชี้แนะและมีอิทธิพลต่อวิธีการพัฒนาการศึกษา การศึกษาที่พัฒนาจะตอบสนองความต้องการด้านแรงงานให้เศรษฐกิจและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ดังนั้น ความเปลี่ยนแปลงของโลกจะทำให้การศึกษาของประเทศเวียดนามพัฒนาอย่างรวดเร็วทั้งปริมาณและคุณภาพ ระบบการศึกษามีความสมบูรณ์ ครบถ้วนทุกชั้นเรียนตั้งแต่ระดับก่อนประถมถึงระดับอุดมศึกษา โรงเรียนที่เวียดนามได้ผลิตนักเรียนจำนวนพันล้านคนที่จะเป็นแหล่งแรงงานที่จะสร้างสรรค์พัฒนาและปกป้องประเทศชาติ การบริหารการศึกษาของเวียดนามดั้งเดิมจะมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้แก่ 1) คณะกรรมการว่าด้วยการคุ้มครองแม่และเด็ก การเลี้ยงเด็ก 2) กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบการจัดการศึกษาอนุบาล

ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 3) กรรมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษา 4) กระทรวงอุดมศึกษาและการศึกษาบริหารมหาวิทยาลัย วิทยาลัยและโรงเรียน ต่อมาได้มีการปรับปรุง 4 หน่วยงานนี้เป็น 2 กระทรวงคือ กระทรวงสามัญศึกษาและกระทรวงอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ผู้บริหารการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามนอกจากมีลักษณะต่างๆ ที่ดี แต่เพื่อตอบสนองได้ความต้องการในการปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามยังขาดความรู้ความสามารถทางการบริหาร และทักษะต่างๆ อย่างเช่น ทักษะในการวางแผน การจัดการ การนิเทศ การประมวลผล ข้อมูลยังไม่ทันกับการพัฒนาของโรงเรียนในบริบทบูรณาการระหว่างประเทศรวมทั้งขาดทักษะด้านเทคโนโลยีและความเชี่ยวชาญในการบริหารโรงเรียน นี่คือนิ่งในหลายสาเหตุที่ทำให้การศึกษาประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามยังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล การศึกษาพัฒนาอย่าง เชื่องช้าและยังตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติไม่ได้ ดังนั้นเกิดความต้องการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลที่ดีเด่น นอกจากงานก็ต้องรู้ต้องเข้าใจและสามารถบริหารเวลาให้ได้ดีสอดคล้องกับงานก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตของตนเองด้วย

ดังนั้น จากความสำคัญของเวลาและการบริหารเวลาในสมัยโลกาภิวัตน์นี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษาการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในขอบเขตเมืองท่ายบึง ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม คือ ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น ได้แก่ จำนวนตามตำแหน่งหน้าผู้บริหาร และครูผู้สอน และประสบการณ์ในการทำงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท่ายบึง ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีจำนวนทั้งหมด 5 งาน คือ งานวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการ การเงินและพัสดุ และงานอาคารสถานที่

ซึ่งผลของการวิจัยที่ได้จะเป็นข้อมูลสำคัญต่อผู้บริหารเพื่อพัฒนาตนเองและทำงานได้สู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้อย่างรวดเร็วและยิ่งดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และ ประสบการณ์ในการทำงาน

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำนวนประมาณ 1,097 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 44 คน และ ครูผู้สอนจำนวน 1,053 คน
 - 1.2 ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยผู้วิจัยได้กำหนดตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนประมาณ 327 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 18 คน และ ครูผู้สอนจำนวน 309 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย ตำแหน่งหน้าที่ และ ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นแบบตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งกำหนดตัวเลือกไว้ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เกณฑ์การให้คะแนนเป็นรายข้อกำหนดไว้ โดยแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตรวัดของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 หน้า 7-10)
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามให้บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 18 คน และ ครูผู้สอนจำนวน 309 คน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ 1. การแจกแจงความถี่ (Frequency) 2. ร้อยละ (Percentage) 3. ค่าเฉลี่ย (Mean) 4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การใช้เวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัด ท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยใช้สถิติทดสอบ (F-test) และ ตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้สถิติทดสอบ (t-test) โดยตั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ

4.1 บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีตำแหน่งหน้าที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานแตกต่างกัน

4.2 บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัด ท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ภาพรวม ด้านการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.= 0.22) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดย เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้คือ ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.55) ด้านงานวิชาการ ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.64) ด้านงานบุคลากร ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.43) ด้านงานอาคารสถานที่ ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.58) และ ด้านงานกิจกรรมนักเรียน ($\bar{X}=3.25$, S.D.=0.38) ตามลำดับรายด้านการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านงานวิชาการ โดยภาพรวมแล้ว นั้นมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D.=.644) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดทำนโยบายที่เป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ($\bar{X}=4.27$, S.D.=.686) รองลงมา คือประชุมคณะครูประจำเดือนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.26$, S.D.=.688) และน้อยที่สุดคือ กำหนดให้มีเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านวิชาการของครูผู้สอนอย่างชัดเจน ($\bar{X}=4.03$, S.D.=.666)

1.1 ด้านงานกิจการนักเรียน โดยภาพรวมแล้ว นั้น มีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, S.D.=.381) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ วางแผนจัดทำโครงการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างเป็นระบบ ($\bar{X}=3.44$, S.D.=.591) รองลงมา คือ กำหนดให้มีการมอบหมายการปฏิบัติงานด้านกิจการนักเรียนแก่ครูในโรงเรียน ($\bar{X}=3.26$, S.D.=.452) และน้อยที่สุด คือ มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้าน วัฒนธรรมและประเพณีของเวียดนามในโอกาสต่างๆ ($\bar{X}=3.17$, S.D.=.385)

1.2 ด้านงานบุคลากรโดยภาพรวมแล้วนั้น มีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$, S.D.=.431) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดให้มีโครงการเพื่อพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมการสร้างแรงจูงใจในการทำงานสำหรับบุคลากร ($\bar{X}=3.91$, S.D.=.476) รองลงมา คือ จัดให้มีกิจกรรมประกาศเกียรติคุณบุคลากรดีเด่นในด้านต่างๆ ในแต่ละปีงบประมาณ ($\bar{X}=3.88$, S.D.=.469) และน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนโครงการบริหารและพัฒนางานบุคลากรในแต่ละปีงบประมาณ ($\bar{X}=3.77$, S.D.=.506)

1.3 ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุโดยภาพรวมแล้ว นั้นมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D.=.552) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการตรวจสอบงานการธุรการ การเงินและ พัสดุอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.50$, S.D.=.588) และ มีการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานธุรการ การเงินและพัสดุในทุกปีงบประมาณ ($\bar{X}=4.50$, S.D.=.599) รองลงมา คือ มีการบริหารเวลาในการใช้จ่ายงบประมาณให้แล้วเสร็จตามปีการงบประมาณ ($\bar{X}=4.49$, S.D.=.609) และน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนโครงการบริหารงานธุรการการเงิน และพัสดุให้แล้วเสร็จตามระยะเวลา ($\bar{X}=4.27$, S.D.=.586)

1.4 ด้านงานอาคารสถานที่โดยภาพรวมแล้วนั้นมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$, S.D.=.580) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ จัดให้มีการซ่อมบำรุงวัสดุต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานอาคารสถานที่ ในแต่ละภาคเรียน ($\bar{X}=3.69$, S.D.=.612) รองลงมา คือ กำกับ ควบคุมการดำเนินงานด้านอาคารสถานที่ให้เป็นไปตามแผนงานและโครงการ ($\bar{X}=3.66$, S.D.=.609) และน้อยที่สุด คือ มีการบริหารเวลาโครงการก่อสร้างอาคารสถานที่ ที่ได้รับอนุมัติงบประมาณให้แล้วเสร็จตามเวลาดำหนด ($\bar{X}=3.53$, S.D.=.639)

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัด ท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมและรายด้านการบริหารเวลาในการทำงานอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย สำหรับผู้บริหาร ได้ดังนี้ ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ คือ ($\bar{X}=4.65$, S.D.=.391) รองลงมา คือ ด้านงานวิชาการ ($\bar{X}=4.23$, S.D.=.546) และมีการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ด้านงานกิจการนักเรียน ($\bar{X}=3.23$, S.D.=.338) สำหรับครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามได้แสดงตามค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการบริหารเวลาในการทำงานมากที่สุด คือ ด้านงานธุรการ การเงินและพัสดุ ($\bar{X}=4.43$, S.D.=.558) รองลงมา คือ ด้านงานวิชาการ ($\bar{X}=4.15$, S.D.=.650) และน้อยที่สุด คือ ด้านงานกิจการนักเรียน ($\bar{X}=3.25$, S.D.=.384) พบว่า คิดเห็นการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมและรายด้านบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า บุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลา ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

การบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามโดยภาพรวม ได้มีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับ มากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านงานธุรการการเงิน และ พัสดุ (4.45) ด้านงานวิชาการ (4.15) ด้านงานบุคลากร (3.84) ด้านงานอาคารสถานที่ (3.59) และ ด้านงานกิจการนักเรียน (3.25)

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบึงยู ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

1. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในการบริหารงานธุรการการเงิน และ พัสดุมีระเบียบปฏิบัติของทางราชการกำหนดไว้ชัดเจน ผลของการปฏิบัติด้านงานธุรการการเงิน และ พัสดุ หากเกิดความผิดพลาดจะเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนยิ่งกว่างานด้านอื่นๆ และการบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายได้ เพราะการบริหารงานวิชาการ เป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาและจะเห็นได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน เป็นชีวิตจิตใจของสถาบันที่เดียว ส่วนงานด้านอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น (ภาณุรัตน์ นันตา และ ธนิษฐา รัตติเมธี (2550 : 5) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านงานวิชาการเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่งคือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการโดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครู ให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรณี สงวนนาม (2545 : 143) ที่กล่าวว่างานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐาน และคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องมาจากงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของงานวิชาการในสถานศึกษาและจะเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ซึ่งจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อมก็ขึ้นอยู่กับลักษณะงานนั้น ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า พฤติกรรม การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาได้เป็นอย่างดี นอกจากงานธุรการการเงิน และ พัสดุ งานวิชาการที่มีความสำคัญอย่างมากที่ต้องการบริหารเวลาอยู่ในระดับมากแล้วนั้นก็ยังมีอีกงานหนึ่งที่เป็นต้องการบริหารเวลาอยู่ใน

ระดับมากเช่นกันคือ งานบุคลากร เพราะว่าบุคลากรเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาที่ขาดไม่ได้ และสถานศึกษาจะดำเนินงานดีหรือไม่ดีก็แล้วแต่การปฏิบัติตามหน้าที่ของส่วนใหญ่นักบุคลากรทางการศึกษานั้น

ดังนั้นการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา จะจำเป็นต้องกลายเป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนอง ภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านการบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อีกระยะภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญผลของการวิจัยดังกล่าวก็เห็นว่า การบริหารเวลาให้งานอาคารสถานที่โรงเรียนประถมศึกษาอยู่ที่จังหวัดท้ายบิญ ประเทศเวียดนามยังอยู่ที่อันดับที่สี่ หมายความว่า การบริหารเวลาให้งานนี้ยังน้อยกว่าการบริหารเวลาให้งานงานธุรการการเงิน และ พัสดุ ด้านงานวิชาการ และ ด้านงานบุคลากร แต่ทำงานอาคารสถานที่เป็นงานที่มีความสำคัญก็ไม่น้อยกว่างานด้านอื่นๆ โดยซ้ำ เพราะว่าบุคลากรในโรงเรียนรวมทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนต้องการทำงานและเรียนรู้ในบริเวณที่ได้รับรองเกี่ยวกับความปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ต่ออย่างเหมาะสมกับการเรียนรู้ ดังนั้นนอกจากงานด้านอื่นๆ ที่ต้องการทำแล้วผู้บริหารสถานศึกษาก็ต้องใส่ใจกับการสนับสนุนดูแลงานอาคารสถานที่อย่างสม่ำเสมอและชัดเจนมากขึ้น ในการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่จังหวัดท้ายบิญประเทศเวียดนามตามผลการวิจัยออกมาคือ งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่มีระดับการบริหารเวลาน้อยที่สุด สิ่งนี้ก็สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าปัจจุบันการศึกษา ระดับประถมศึกษาที่ประเทศเวียดนามก็เน้นการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นพื้นฐาน กิจกรรมนอกเวลาเรียนหมายถึงว่า ไม่มากแต่ก็ยังมียู่เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรพื้นฐานอย่างชัดเจนและยังมีความสุขกับการเรียนและชอบความเรียนรู้ค้นคว้าด้วยตนเองอย่างมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และ ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษม แก้วยาศรี (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เวลาในการทำงานไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานอยู่ในระดับมากเกือบทุกงาน ยกเว้นด้านงานกิจการนักเรียนมีการบริหารเวลาอยู่ในระดับปานกลาง และโดยเฉพาะงานด้านธุรการ การเงินและพัสดุ ซึ่งเป็นงานที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากกว่าด้านอื่นๆ เป็นเพราะสาเหตุมาจากผู้บริหารต้องรับผิดชอบการบริหารงานในด้านนี้เป็นการเร่งด่วนเพื่อให้ทันกับกำหนดงานที่ต้องส่ง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเงินและพัสดุ ผู้บริหารต้องตรวจสอบเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดจึงส่งผลให้บุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเช่นกัน โดยโรงเรียนมีภาระหน้าที่ในการบริหารจัดการโรงเรียนที่เหมือนกันรับนโยบายมาจากหน่วยงานต้นสังกัดเดียวกัน ถึงแม้ว่ามีตำแหน่งหน้าที่และ ประสบการณ์ในการทำงานมีความแตกต่างกัน แต่บุคลากรทางการศึกษารวมทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เพราะมีงานที่ต้องปฏิบัติเหมือนกันทุกงานนั่นเอง แต่เมื่อผู้บริหารมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในการทำงานไปในทิศทางที่ถูกต้อง และเหมาะสมก็จะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน และสุดท้ายส่งผลมาถึงครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนได้รับประโยชน์จากการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจากการวิเคราะห์ผลการวิจัยจะมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์ (2561) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20 จังหวัดอุดรธานี พบว่า ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุดนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูยังไม่พร้อมเตรียมการสำหรับเป็นผู้นำยุคดิจิทัลในการมีใจมุ่งมั่นในการนำการ

เปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้ รวมทั้งการใช้ทรัพยากร สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม และยังขาดความร่วมมือในการรวบรวม วิเคราะห์ แปรผลข้อมูล และแลกเปลี่ยนข้อค้นพบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสมรรถนะของผู้ร่วมงานและการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปและข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การบริหารเวลาในการทำงาน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดท้ายบิญ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารเวลาในการทำงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดีแก่โรงเรียนต่างๆ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารมีการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ เช่น ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญและกระตุ้นให้มีการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานอาคารสถานที่ให้มากขึ้น เพราะงานอาคารสถานที่ถือว่าเป็นงานหลัก โดยเฉพาะการประเมินผลการปฏิบัติงานอาคารสถานที่อย่างชัดเจน ทุกปีการศึกษา และการบริหารเวลาโครงการก่อสร้างอาคารสถานที่ ที่ได้รับอนุมัติงบประมาณให้แล้วเสร็จตามเวลากำหนด เพื่อสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ปลอดภัยและเหมาะสมกับการเรียนรู้

2. งานที่มีระดับการบริหารเวลาในการปฏิบัติน้อยกว่างานด้านอื่น ๆ คือ งานด้านกิจการนักเรียนยังอยู่ในระดับ ปานกลาง ผู้บริหารก็จำเป็นต้องปรับปรุงและใส่ใจใส่ใจเวลาในการปฏิบัติงานนี้มากขึ้นเพราะว่าการจัดสรรและสนับสนุนกิจการให้นักเรียนก็จะทำให้นักเรียนรักการเรียนรู้ ชอบไปโรงเรียน และไม่เบื่อกับการเรียนรู้โดยซ้ำ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการเพิ่มความสามารถของตนเองในการพัฒนานักเรียน อย่างเช่น การสร้างแผนกิจกรรมการศึกษา แผนกิจกรรมการศึกษาต้องแสดงให้เห็นถึงเป้าหมาย ขอบเขตของเนื้อหา วิธีการปฏิบัติที่สามารถบรรลุผลได้ มีความเหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนและสถานการณ์ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงรวมทั้งการได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

3. การจัดการการสอนในแต่ละรายในวิชาการจัดการเรียนการสอนนอกเหนือจากเนื้อหาในแต่ละรายวิชาแล้วต้องมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์ เจตคติที่ดี มีการบูรณาการกับเนื้อหาอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมในโรงเรียนและกิจกรรมต่างๆ ในสังคม และ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน กำหนดแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนและ

ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และ การจัดกิจกรรมเพื่อชุมชน กำหนดแผนการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับชุมชน เช่น ทำงานเพื่อพัฒนาชุมชน รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนในโอกาสต่างๆ และ ประยุกต์ใช้หลักการ วิธีการและรูปแบบการจัดการศึกษา ประยุกต์ใช้หลักการ วิธีการ รูปแบบการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถตามความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการศึกษา และตอบสนองเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้

4. การประเมินคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ประเมินผลคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผลที่แม่นยำ ยุติธรรมและสามารถกระตุ้นและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน และสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากคือ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาต้องสนับสนุนและเปิดโอกาสต่างๆ ให้นักเรียนมาส่วนร่วมกับกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรมของประเทศชาติอย่างสม่ำเสมอ ให้นักเรียนมีความรู้ ความภูมิใจ และความสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารก็ควรจะต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนเองตามข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรให้บสนับสนุนช่วงก่อนเปิดภาคเรียนที่ 1 เพื่อจะได้เตรียมจัดสรรการบริหารงานต่างๆ ได้
2. ควรให้โรงเรียนทางงบประมาณสนับสนุนการศึกษาจากหน่วยงานนอกองค์กร
3. เมื่อมีการย้ายข้าราชการครู ควรจัดสรรอัตราทดแทนทันทีอย่างต่อเนื่อง เพราะส่งผลกระทบต่อหลายด้าน
4. ไม่ควรเอื้อประโยชน์ต่อครู ที่ไม่มีจริยธรรม เพราะเป็นการสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
5. ควรจัดสรรเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้ความสามารถในงานธุรการและด้านการเงินพัสดุมาให้สถานศึกษา
6. ควรกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการบริหารที่ชัดเจนตามภาระงาน เพื่อให้ได้ชิ้นงานอย่างเป็นรูปธรรม
7. ผู้บริหารโรงเรียนควรศึกษาในเรื่องของการบริหารทั้งภาคทฤษฎี และการปฏิบัติควบคู่กันให้มาก พัฒนาตนเองทุกด้านอยู่เสมอ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานสถานศึกษา และจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันและในอนาคต
8. ใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาระบบบริหารของผู้บริหารโรงเรียนไปสู่ระบบมาตรฐาน และเอื้อต่อบรรยากาศในการทำงานต่อไป

9. ให้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงานทุกด้าน โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญในการนำไปใช้ และการปฏิบัติอย่างจริงจัง

10. หน่วยงานที่มีหน้าที่ผลิตฝึกครู ต้องกำหนดหลักสูตรให้ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ผ่านการศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติในด้านการศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ การวางแผน การดำเนินการติดตามแผน และการประเมินผล ตลอดจนงานธุรการ การเงินและพัสดุ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติงานในสถานศึกษา

11. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ต้องกำกับ ติดตาม ตรวจสอบโดยการประเมินผลเป็นประจำที่มีระยะเวลาแน่นอน เพื่อการปรับปรุงที่ส่งผลต่อครูผู้ปฏิบัติและผู้บริหารโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

1. เกษม แก้วยาศรี. (2551). การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
2. จันทรี สงวนนาม. (2545). ทฤษฎีแนวปฏิบัติการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : บุคพอยท์.
3. จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์ และกุลลาภ ปุริสาร. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม).
4. บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
5. ภาณุรัตน์ นันตา และ ธนิษฐา รัตมีเจริญ. (2550). ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
5. Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities.** Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.